

و نگذارند . خیلی شهر مفتوش و درهم است ، خداوند خودش رحم فرماید .

روز یکشنبه ۲۹ محرم الحرام ۱۳۲۷ - امروز بازارها بسته و تعطیل عمومی است .

دیروز بعضی از بازارها را باز کرده بودند ، نزدیک سبزه میدان یعنی بازار صندوقداران که متصل به بازار تکیه دولت و مسجد شاه است ، یک نارنجک کوچک از بالای بام به بازار آنداخته بودند ، چون نزدیک دکان فشنگ فروشی و باروط فروشی بود ، دکان باروطی آتش گرفته و ضرر به سایرین رسانیده ، لذا بازارها را بستند ، جز بازار گلبندک که متعلق به نایب السلطنه می باشد ، سایر بازارها بسته و تعطیل عمومی است . طرف حصر را رقم منزل عباسقلی خان ، درین راه شنیدم مجده الاسلام و صدرالانام و میرزا ابراهیم خان ، از طرف دولت رفتند که در سایر بلاد خدمت کنند . شیخ الاسلام قزوینی هم مامور شده است برود قزوین ، برای چه ؟ ... معلوم نیست .

روز دوشنبه غرّه صفر المظفر ۱۳۲۷ - امروز بازارها را بسته‌اند ، جناب حاج جلال‌الممالک و جناب آقا سید ابوالقاسم آمدند بمنه منزل ، بقدر یک ساعت نشسته تشریف بردنده و خیلی تعریف از مدیر‌الاسلام آقا سید حسین برسوردی نمودند که در این مدت در باب مشروطیت نظمت کشیده و اکنون مشغول خدمت برای متحصّنین سفارتخانه می‌باشد و مردم را تحریص و ترغیب به بستن دکاکین و رفتن به حضرت عبد‌اللطیم و سفارتخانه می‌نمایند . چند دفعه هم که بمنه این آقا را دیده ، صاحب ذوق و فطرت و مایل و راغب بلکه عاشق مشروطیت می‌باشد و با مستبدین بطور مداهنه رفتار و سلوک و معاشرت می‌نمایند . از خدمات حاج جلال‌الممالک و آقا سید ابوالقاسم در این ایام ، القاء نفاق و شفاق بین اهل نظام و واداشتن سربازها را به مطالبه حقوق و جبری خود .

کاغذی جناب حاج جلال‌الممالک داد به بمنه که یکی از دوستانش از رشت نگاشته و مرقوم داشته است که ما آن مکتوب را بعینه درج می‌نماییم ، و چون ابتدای فتنه رشت را نتوشته است لذا ما مقدمه این چند سطر را می‌نویسیم که : در ایام عاشورا دسته‌عزاداران به حالت سینه زدن در بازار و کوچدها گردش می‌کردند ، یکدفعه یک نفر سید از اهل آذربایجان که سر دسته بود مقتول می‌شود ، قاتل را حکومت گرفته ، چون مردم این حرکت قاتل را به تحریک حکومت می‌دانستند لذا مطالبه قاتل را می‌نمودند که قاتل سید آن هم در روز عاشورا و آن هم سید غریب محترم را باید قصاص نمود . ولی حکومت که سردار افخم باشد ، به مسامحه می‌گذراند و قاتل را به دست مردم نمی‌دهد و خود در مقام قصاص برس نمی‌آید . پس از تمہید این مقدمه ، عبارت مکتوب را درج می‌نماییم و هدایت سودتہ بدالنوان :

بعدها از تعطیل بازار برای شما بنویسم ، روز شنبه^۱ حکومت خونی را نداده حکم کرد نعش را بلند کردند ، بازار هم روز یکشنبه باز شد ، مجلس ختم هم گذاشتند از برای سید تاروز دوشنبه عصری ، ولی قریب پنجاه نفر از مجاهدین قفقاز تمام گرجی و روس مدتی بود با دستگاه تمام آمده بودند از برای گرفتن مشروطیت ، خانه معن السلطان پنهان بودند تا اینکه به بهانه خون سید حرکت کردند ، و حکومت در مدیریه مهمان بود و تمام آقایان رشت هم آنجا بودند . روز دوشنبه ۱۶ محرم پنج ساعت بمغروب مانده ، مجاهدین با نادرنجک و اسلحه تمام از خانه معن السلطان می آیند بیرون ، هشت نفر می روند از برای مدیریه و باقی سوار در شکه طرف در بخانه (دارالحکومه) می روند ، رسیدند به قراولخانه روبروی حمام نقاره خانه ، بنای شلیک را می گذارند و چند نفر سر بازی که در قراولخانه بودند می کشند ، و تفنگهای ایشان را با قطارها برداشته راه افتادند و صدای زنده باد مشروطه بلند کردند و آمده در قهوه خانه شیخ ، چند نفر سر باز را هم [که] آنجا کشیک می کشیدند کشته ، یک مرتبه بازارها بسته ، خلق سراسیمه شده آمدند ، مجاهدین آمدند جلوی در بخانه (دارالحکومه) ، سرباز و توپیجی و قراقچه هم رفتند سر در حکومت را سنگر بستند ، از طرفین بنای شلیک شد تا مدت دو ساعت تمام ، بعداز آن خلق فهمیدند که مقصود مجاهدین جهت مشروطیت است و خیال دیگری ندارند ، لهذا تمام با تفنگ و شلول هجوم آورده پشت سر قفقازی ها را گرفتند . دولتی ها که دور ملت را دیدند تماماً فرار کردند رفتند توی حیاط ناصرالملک قائم شدند ، اینها که چنین دیدند به هر نوعی خواستند آنها را بیرون بیاورند توانستند ، بعد گفتند چند نفر سر باز توی طویله هستند ، آمدند در طویله را بسته دیدند ، طویله را آتش زدند ، بعضی ها فرار کردند لکن قراچها از توی حیاط ناصرالملک بیرون نیامدند . بعد مجاهدین آمدند زن و بجه حکومت را از پشت سر چشیدند از آن در بیرون آوردند و آن طرف را هم آتش زدند ، خیال نکنید که با نفط آتش زدند ، خبر ، یک چیزی بود می انداختند روی پشت بام ، خود بخود آتش می گرفت بدون مطلعی . باری عمارت ناصرالملک را هم آتش زدند آنوفت قراچها دست پاچه شده ، قرآن ها را سر تفنگ زده بیرون آمدند ، تفنگ و قطارهایشان را گرفته خودشان را به سید ابو جعفر فرستادند و دیوانخانه را متصرف شدند و قریب چهل هزار تومان مال دولت و حکومت را چباول کردند و آتجه سوختنی بود سوزانیده ، یقه را خراب کردند . برادر چه بنویسم

از شجاعت و جوانمردی گرجی‌ها و آذربایجانی‌ها و قفقازی‌ها ، باری تا حصر دوشنبه (۱۶ محرم) تمام شهر رشت را خالی از مستبدین کردند و در تصرف ملت در آوردند . در ذنдан را شکافته ، محبوسین را رها کردند و محبس را خراب کردند . قریب هزار و شصت و هفتاد تنگه پنج تیره دولتشا را گرفتند ، غیر از آنها که از مستبدین گرفته شده است و همه را مجاهدین گرفته مشغول قلم شهر شدند . پنج عزاده توب دولتشا هم در تصرف ملت است ، قریب پنجاه نفر مقتول از دولتشا هاست جز حاکم با آن سه نفر دفیعش ، از ملت دو نفر کشته شده . عجالتاً عده مجاهدین به سه هزار نفر رسیده و مدیرالملک را از جانب سپهدار نایب‌الحکومه کردند و خود سپهدار فردا وارد می‌شود . یکصد نفر هم از مجاهدین مأمور به طهران شده‌اند با همه چیز تمام ، اعلاماً عرض شد . (قربان همه مشروطه خواهان دنیا) . انتهی .

این کاغذ اذ روی سخت و راستی نوشته شده است ، از قرائیں بر می‌آید مکتوب یکی از تجار است ، و از خارج هم قریب به همین مضماین شنیده شد . اردوانی که از طهران رفته است در بین راه مانده‌اند ، نه استداد دارند و نه پول ، ادویه قم هم در قم توقف کرده است . اخبار زیاد در شهر می‌شنوم ، دولتیان شهرت داده‌اند تبریز مفتوح دولت شده است ، ولی ملتی‌ها خلاف این شهرت را می‌گویند . امروز شنیدم سپهسالاری را خیال دارند بدینند به نایب‌السلطنه ، اگر این واقعه صحیح باشد فتنه و فساد هم می‌خواهد ، چه نایب‌السلطنه شخص عاقل بی‌غرضی است بر عکس امیر بهادر که با مردم عداوت دارد و مانع است از اینکه اعلیحضرت نسبت به دعیت مهر بانی فرماید .

با امروز مسموع گردید ، آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل‌الله ملکی از پندش به یک نفر روس فروخته ، با چند نفر تنگیچی از خودش و چند نفر از ملت آمده است در رشت و متصل پددش را لعن می‌کند . از رفتن مجدد‌الاسلام و سدالانام و میرزا ابراهیم خان به اسنمان امروز شنیدم که با اشاره سعدالدوله حرکت کرده‌اند و به پول سعدالدوله رفتند . ولی به تحریک هر کس باشد از آثار و حرکات و افعال و اعمال آنها معلوم خواهد شد که قصدشان چه بوده و انشاء‌الله در موقع که فحص بلیغ نمودیم می‌نویسم .

امروز یک شخص را به اتهام [حمل] نارنجک به دار کشیدند ، دم دروازه باگشانه ؛ طرف توی شهر ، محاذی قراولخانه که وارد شهر و ابتدای خیابان امیریه است ، او را به حلق آویخته و یک نخم به سرش و یک نخم به پشت او زده بودند . پس از آویختن او را و مردن او ، نیم ساعت به غروب یک نفر سر باز با تنگه ته پر یک تیر به گوش او زده . د این شخص اسمش اسپیل خان و از تنگه داران مخصوص مرحوم مظفر الدین شاه بود ،

در سال گذشته در انجمان مظفری از اعضای انجمان و در نمایه مشروطه خواهان بود و گویا در روز خرایی مجلس در عدد جنگجویان و مدافعان کنندگان بوده است و شاید تفسیرش همان بوده که در آن روز تیر می‌انداخته است و شاید این ایام هم کاری کرده است، در هر صورت تفسیر او را داشتن نارنجک دانسته‌اند؛ و دو نفر دیگر هم با او دستگیر شده‌اند که بنا هست فردا آن دو را به مجازات برسانند. درباره آن دو نفر هم هرچه حکم و اجراء شد نگاشته خواهد آمد.

روز شنبه دویم صفرالخیر ۱۳۲۷ - امروز بازارها بسته و تعطیل عمومی است. از قرار مذکور از طرف دولت، تلگرافات آذربایجان منع شده است و کاغذها [ی] پستی را نیز آتش زده‌اند. این مسئله، کافش است که بر اردبی دولتی خوش نگشته است و الا منع تلگراف و کاغذها سببی نداشت.

روز چهار شنبه سویم صفر - امروز طرف عصر، جناب آقا یحیی تشریف آوردند پندت منزل، قدری از رقتن مجده‌الاسلام و میرزا ابراهیم خان و صددالاشراف سخن راندیم. بعد از آن نصرة‌الملک بمی و میرزا سید یحیی خان کرمائی و آقا شیخ عطاء‌الله و آقا میرزا محمود خان پسر میرزا علیخان مقتول کرمائی و آقا میرزا حسن نامی از دوستان ایشان آمدند، مذاکراتی که شد این بود که یک سردار معتبری از سرداران دولتی در تبریز کشته شده است و گویا ارشادالدوله بوده است.

و نیز از وضع شهر مذاکره شد، جناب آقا یحیی فرمود امروز در بازار یک نفر شخص ارمنی نارگیل در دست داشته است، او را می‌زند به دیوار که خرد شود و بخورد، یک دفعه مردم بنای فراد می‌گذارند و فریاد نارنجک و به^۱ از مردم بلند می‌شود، این امر خرد خود سرایت [می‌کند] به سر باز و قزاقی که مأمور حفظ بازار بوده‌اند، فراد می‌کنند، حتی آنکه سربازها تفنگها را درینته و به حالت عجز و التماش فراد کرده و دکان یک نفر صراف را هم به باد تاراج داده پولهای نقد او را می‌برند. تا اینکه یک نفر صاحب منصب قزاق رسیده، سبب فراد سر باز و مردم را استفاده می‌کند، می‌گویند یک نفر ارمنی در دست نارنجک داشته، در این اثنا شخص ارمنی خنده کننده کنان می‌رسد، باز مردم در دست او چیزی دیده بنای فریاد و التماش را می‌گذارند، شخص صاحب منصب می‌آید جلو ارمنی که مطلب را استعلام نماید، شخص ارمنی نارگیل را نشان می‌دهد و واقعه را می‌گوید، صاحب منصب دو سه نفر سر باز را با شلاق می‌زند و مردم را ساکت می‌نماید.

حالا با این وصف، این مردم بازاری را می‌رسد که با دولت طرف شوند و جلو گلوله تفنگ بروند العیاذ بالله!، جز اینکه مفسدین هرج و [مرج] طلب، فسادی برپا کنند دیگر ثمر و نتیجه‌ای نخواهند برد و با دولت نمی‌شود مخالفت نمود، وانگهی در صورتی که

اعلیحضرت از اعطاء مشروطیت امتناعی نداشته باشند.

امروز شخص دلاکی را که جوان بوده و در سایق ایام قتلی را نسبت به او داده بقصاص رسانده‌اند. او را از زندان آورده‌اند به سبزه میدان و در آنجا او را سربزیدند. مردم از زن و مرد بحدی به تماشا آمده بود که روی بامهای بازار و اطراف سبزه میدان پسر از جمعیت بود. ننان هم از امروز گران شده است. تا به امروز یک من تبریز هفت‌صد دینار بود و از امروز یک‌من چهار عباسی شده است.

روز پنجمینه چهارم صفرالخیر ۱۳۴۷ - شب گذشته برف خوب آمد، با اینکه امروز ششم حوت است و هوا هم سرد نیست برف بزرگی آمد که محتاج بدروفتن و پائین ریختن بود.

امروز جناب حاج جلال‌الممالک و آقاسیدا ابوالقاسم و جناب آقاسید حسین مدیر‌الاسلام بروجردی آمدند بمنزل، قدری مذاکره شد، اخباری که مسموع افتاد از این قرار است: چند روز قبل جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی مخصوصاً نایب‌السلطنه را ملاقات کرده بود که «کار از کار گذشته و مردم در هیچ امر با شما همراه نمی‌باشند و جداً مطالبه مشروطیت را می‌نمایند، خوب است حضرت والا دامن همت به کمر زده و این فتنه را بخواهانند به استدعای مجلس پارلمانی از اعلیحضرت». نایب‌السلطنه جواب داده است که «شاه حاضر است و امتناعی ندارد ولی پس از بیرون آمدن حضرات متخصصین از سفارتخانه، من قول می‌دهم که مردم دکانها را باز کنند و متخصصین از حضرت عبدالظیم و سفارتخانه، بیرون آیند و ساكت شوند تا دستخط مجلس را صادر کنم و اعلام مشروطیت را بدهنند»، دیگر آنکه نظر که رئیس ایل است و در اطراف بروجرد است، هزار سواره و هزار پیاده به اعانت و مدد بخیاری‌ها فستاده است، و خودش با هزار سوار خرمآباد را محاصره کرده و احتشام‌الملک پسر حسام‌الملک را به محاصره انداخته است. و نیز از زنی غزی نام که دختر صید مهدی‌خان (با صاد است) و رئیس ایل سکوند، خیلی تعریف و تعجیب کرده که صباحت و ملاحت و شجاعت را دارد، و به کمالات آراسته است؛ یک زمانی با یک سوار، صد نفر سوار را که برای گرفتاری شوهرش قاسم خان نامی مأمور بودند تعاقب کرده، هشت نفر بدقتل رسانیده و باقی را بهعزیست داده و تقریباً یک فرسخ سوارها را تعاقب نموده، مجملًا این زن صباحت و ملاحتی دارد که کمتر زنی دارد و در شجاعت از مردان عالم محسوب است و در عفت و پاک‌دامنی مثل و بدل ندارد. در زمان مشروطه، در واقعه توپخانه کاغذی به جناب مدیر‌الاسلام نوشته است و تبریک و تهنیت گفته است از مشروطیت، و جناب مدیر‌الاسلام وعده کرده است آن کاغذی را که این شیر زن نوشته است بدهد که ما درج تاریخ خود داریم و از زنان ایرانی هم در این تاریخ اسمی بوده باشیم. دیگر آنکه بعض نوشتجات از جناب مدیر‌الاسلام گرفتم که ذیلاً نگاشته می‌شود و هذا صورته:

سوانح اهالی اصفهان

به صدر اعظم مشیر السلطنه به تاریخ ۱۲ محرم ۱۳۲۷

جناب اشرف صدر اعظم مملکت ایران سانه‌ها **الشعن الحدثان** زیدت شوکته
نظر به کثرت سن و سلامت نفس و مسلمانی و طبع کتب شرعیه و وقفنامه‌جاتی که
در کتب متدرج است و خیراتی که منظور آورده‌اید، حسن ظنی به شما داریم و
شارا از جمله غافلین مثل سایرین نمی‌شماریم، لهذا به این لایحه **یادآوری** نمودیم
که متبوع خود را تبیه نمایید و راه را از چاه بیان معرفی کنید، شاید بیش
از این تیشه بر ریشه خود تزئید و ذلت خانوادگی را دعوت ننمایید

(گرجه دانی که نشنود تو بکو هرچه دانی تو از نصیحت و پند
زود باشد که خیره سر بینی به دو پای او قناده اند (پند).

ولا وضع مملکت اصفهان را جغرافیا نشان می‌دهد که بجا ای قلب ایران
است و با تزلزل قلب سایر اعضاء را امید استنامت و سکون، خلاف عقل است.
ثانياً بحسب آب و خاک که آخر اقلیم سویم و اول اقلیم چهارم واقع شده است
در نهایت اعتدال است و به اقتضای آب و هوای معتمد، پروردش یافتنکاش در
ذهن و ذکارت و مال‌اندیشی و امطبمار و تحمل شداید باید در اول درجه باشند،
چنانچه از ازمنه ساله تا چندروز پیش امتحان خود را مکرر داده‌اند و از قبول
ظلم و استبداد، حلم و صبر خود را به اقصی‌الایه رسانیده‌اند ولی نمود بالله من
غضب الحلیم، چونکه از حد بگندد رسوا کند. ثالثاً اسلام خواهی و دین داری و
خدای پرستی و ظهور تشیع از این مرکز به جاهای دیگر سرایت نموده شایع شده،
قطابه قاطین آن به این قاعده باید اول مسلمان و اول پیرو احکام علمای اعلام
باشند.

بعد از احرار این مقدمات با چشیدن ظلم آزادی و عدالت و کشیدن
ذجر استبداد و اسرار حلا که دوباره با تقویت اوامر مطاعه علمای اعلام عتبات
و رفع ظلم و وجوب مشروطیت و دفع جور و تقلب و تاخت و تاز و قتل و غارت
اقبال الدوله، به قدم شرافت لزوم بختیاری که مشروطه مراجعت نموده^۱ و مقدمه
الجیش آن به این خاک رسیده، چگونه دست بردار می‌شویم، اندکی تأمل ننمایید
بیینید امکان دارد

گر خون به دلم کند ز دستش. ندهم زیرا که به خون دل بددست آمده است
تلکرافات عدیده و تهدیدات جدیده شما مطلقاً نتیجه نخواهد بخشید.
از هنگام عدم همراهی با مجلس و انسال قرین الزوال آن الی امروز، از این

حرکات برای دولت چه حاصل گردید.

(فرضاً) یکمده قشون با تدارکات معموله بدین صوب سوق دهد چه نمر دارد، شما امتحان خود را در مجادله با آذربایجان دادید، ما هم امتحان خود را در مقابل اقبالالدوله دادیم، حالا دیگر تجدید مطلع لازم نیست «من جرب المجرب حلت بهالندامه». اقبالالدوله با دوفوج سرباز و سیصد الی پانصد سوار و چندین عراده توپ و قورخانه و ذخیره چندین ساله و سنگرهای صفویه و مکمن ارک حکومتی، دو ساعت تمام نتوانست با معبدودی سوار بختیاری که ده پانزده نفر آنها بیشتر در میدان رزم نبودند مقاومت نماید و با آن افتتاح تاریخی فراری و متواری شد. امروز چهار پنجهزار سوار و پیاده غیر از اهالی شهر و قورخانه و ذخیره و سنگرهای محکم داریم و هر روز فوج فوج از اطراف وارد می‌شوند و بر عده مجاهدین می‌افزایند، استناد کلیه که بیایند چه خواهند کرد. ما می‌توانیم به همان بی شرفیهای اقبالالدوله مکافات دعیم ولی نجابت فطری ما نگذاشت که صفحه تاریخ غیر از مظلومیت ما چیزی بنگارد.

متبعو مفخم شما در اقسام مجلس، دین داری و اسلام پرستی را بهانه قرار داد، ما هم که مسلمانیم با این احکام علماء که چند نسخه در جوف است دیگر نمی‌توانیم مالیات که دسترنج خودمان و بهجهت حفظ جان و مال خود ضروراست به دشمنان بدهیم، بیش از این مصادعت را موقوف و مآل کار را به دقت ملاحظه کنید.

بیینیم تا اسب اسفندیار سوی آخر آید همی بی سوار و یا باره رستم چنگ جو به ایوان نهد بی خداوند رو دست از تعصب بردارید و اطاعت شریعت و اوامر علام را پیشنهاد خاطر نمایید تا ما هم با حواس جمع مشغول کار خود باشیم. ماها را خداوند بهجهت هو اپرستی و هو سرانی شا خلق نکرده است، بلکه شمارا برای خدمت و آسایش ما گماشت.

گوسفند از برای چوپان نیست بلکه چوپان برای خدمت اوست اگر سدمات این دو سال را مقایسه نمایید صد نود و نه عاید دولت، یکی اسباب زحمت ملت شده. هر که شاه باشد رعیت لازم دارد، اما رقیب لازم ندارد. راجه‌های هند، خدیو مصر و امراز یلغارستان و سرب و رومی^۱، خان خیوه و بخارا و غیره، ملکه مادا گاسکار، سلطان برمه و غیر هم را به قدر پیاوید و ملاحظه نمایید باز رعیت محترم است و به کار خود مشغول. سلاطین خفیف

می باشند و مختنول « فاعتبروا یا اولی الابصار والعقل » . عقیده اهالی این است که مشروطه را برگردانیده و قوه مجریه جدا همراه باشد تا بزودی جبران کسر و اصلاح امور بشود . و الا ما اهالی اصفهان از حضرات بختیاری که دیروز جان و مال و خون و ناموس ما را از هدر و نهض و سفك و تعرض حفظ نمودند دست بردار نمی شویم ، و بعد از رسیدن جواب این لایحه اگر مثل سوابق ایام است امدادات عراق عجم را بطوری اداره می کنیم که دیگر احتیاج به مکاتبات با مبادی عالیه نباشد ، شما را بکلی از جنوب طهران آسوده و خلاص می کنیم والسلام .

نقل از روزنامه صباح ۲۸ ذی الحجه ۱۳۴۶ :

دیشب ساعت ۱۲ تلگراف مخصوص است که گرفته شد : « به انجمن سعادت ایرانیان اسلامبول از تبریز ۲۷ ذی الحجه ، اردوی صمدخان سه بار حمله نموده و شکست خورده عقب نشست . »

صبح : صمدخان فرمانده عساکر شاهی است که مأمورند تبریز را محاصره نمایند ، هزیمت و رجعت مومن الیه مجدداً به احرار ایران قوت و شدت ایرات کرده و افکار عمومیه را که دیروز دارای یأس و هیجان بود از محاصره تبریز ، امروز تسکین و مطمئن کرد .

۲۶ ذی الحجه از تندن ۲۷ ذی الحجه

روزنامه مرتبه پست^۱ می گوید :

مداخله روس و انگلیس در داخله ایران اغتشاش و خیمی تولید خواهد کرد نهایت الامر بین این دولت را بهم خواهد زد . بنا بر معلوماتی که از منابع موثقه گرفته ایم عشیره ... که اطراف اصفهان مقیم هستند ، هر چند تا بحال به این مجادلات بی طرفانه نگاه می کردد اخیراً به فرقه احرار ملحق شده اند . دلیل عشیره مذکور در وقتی که در پاریس بود با ایران تعاطی افکار کرد و قرار داده که در ضد استبداد صرف مساعی نماید ، به وکیل خودش که در اصفهان است تلگرافی نمود و امر داده که با احرار ایران مالاً و جاناً در کار اقدام نماید .

احرار ایرانیان که به سفارتخانه عثمانی در طهران ملتجمی شده اند هنوز در آنجا هستند . صدر اعظم کامل پاشا به مصلحت گزار شدیداً امروز تنیه کرده است که منحصربن را حمایت و اعانت نمایند . احرار ایرانیه که در اسلامبول مقیم هستند به فزد صدر اعظم رفتند ، عزل فوری عباسعلی خان را که ترجیمان سفارت

۱ - کذا ، و ظاهرآ مورثینگ بست . ۲ - کلمهای است شبه به : « حس »

عثمانی است استدعا کرده‌اند. «مرقوم» از خفی‌های شاه است و به متحصنهن هر معامله کی می‌کند^۱. بختیاریها قوتشان مرکب است از پنجاه هزار سوار، در این جداول مقدس حریت بی‌شبیه احرار مظفریت خواهند کرد، جناب حق احرار ایران را مظفر و منصور نماید.

۳۰ ذی حجه :

مظفریت قطبیه سردار احرار ستارخان را نظر به تلگرافی که امروز وارد شد نشر کردیم. دیروز از تبریز از راه تقلیس، تلگرافاتی گرفته شد. والی مراغه صمدخان، با یک فرقه عظیمه مستبده که در میعتش هستند، جهت وارد شدن و ضبط تبریز چند دفعه هجوم کرد و با مدافعت غیورانه احرار شکست خورده و بعد در شش ساعتی تبریز یعنی سر درود، اردوگاه قرارداده و بعد با سوارهای کرد که در میعتش بودند دهات اطراف را نهب و غارت کرده. این خبر که به مجاهد حربی ستارخان رسید، مشارالیه با جمع کثیری از مجاهدین به اردوی صمدخان از هر طرف تعریض کرد و نتیجه محاربه شدیده که چهار ساعت دوام کرد، احرار غلبات متواالیه را نایل شدند. اردوی صمدخان با خسارات کلیه پریشان گردید. مجتهد اول ایران که در نجف مقیم است شاه را در نظر ملت با خیانت اتهام نموده و دادن مالیات را به چنین خائنی حرام کرده ایرانیان شروع کرده ب اینکه به این حکومت مستبده مالیات ندهند ایرانیانی که در اسلامبول و جوار آن مقیم هستند عده‌شان زیاد از بیست هزار نفرند. و در تمام خاک عثمانی زیاده از صد هزار نفرند، از هر کدام از اینها هر سالی یک صد نود غروش^۲ مالیات گرفته می‌شود؛ و در صندوق سفارتخانه ایران سالی پنجاه ثصت‌هزار لیره پول جمع می‌شد. شاه ظالم محض اینکه این مبلغ را ازدست ندهد به اینجا یک مأموری فرستاده، مأمور «مرقوم» در هتل لنن اقامت کرده و سعی می‌کند مجدد ایرانیان را به دادن مالیات مجبور کند. احرار ایران که در اسلامبول مقیم هستند عموماً به فرق جمهوری منسوبند، قطعاً بیان کرده‌اند و قرار داده‌اند یک پیاله چای به این شخص نخواهند داد، در این صورت مصارف سیاحت این بیچاره نیز از دستش خواهد رفت. انتهی این بود نوشتجاتی که حاصل شد. مراد از رئیس بختیاری که در پاریس است علیقلی خان بختیاری است، مراد از وکیلش که در اصفهان می‌باشد نجفقلی خان سعیان السلطنه می‌باشد، مراد از مجتهد اول که در نجف می‌باشد جناب آخوند ملا کاظم است، مراد از مأمور مرقوم که در لنن است گویا علامه‌الملک و یا وکیل‌الملک است که در چندی